

LBRIS

We know
books

Laura Safta

Înainte să fie al tău

Before being yours

Neos Publishing House
Cluj-Napoca, 2022

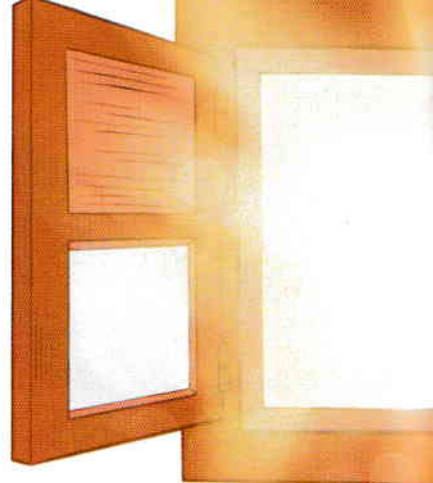
E dimineață. O dimineață însorită de martie. Lumina își face loc prin fereastra îngustă a salonului în care stau! Încerc să mă mișc, însă simt oboseală și durere în fiecare parte a corpului. Bucuria ce îmi umple inima face să nu conteze nimic din toate acestea. E greu să descriu în cuvinte împlinirea dinăuntrul meu. Parcă sunt cea mai bogată de pe întregul pământ!

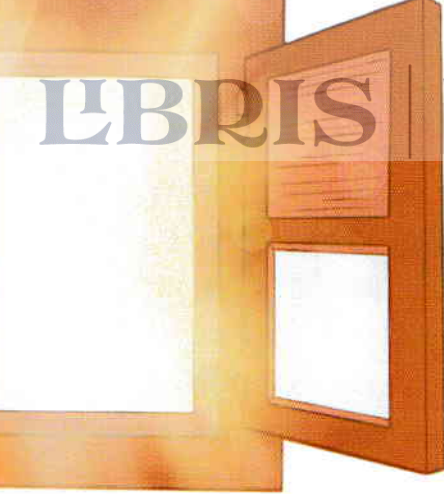
Ușa se deschide cu un scârțâit ușor. Doamna în halat alb ce tocmai intrase, se îndreaptă către patul meu.

- Dumneavoastră sunteți mama băiețelului, așa-i?

Dau din cap afirmativ. Nu apuc să spun ceva pentru că doamna continuă cu o voce blândă.
- Vreau să vă spun ceva în legătură cu bebele. Știți.... Nu se simte bine....

Și de aici încolo, vedeam cum buzele i se mișcă, însă eu nu mai auzeam nimic. Tavanul părea că se prăbușește peste mine. Emoțiile au început să îmi inunde corpul, în timp ce mintea mea încerca să înțeleagă ce se întâmplă...

It's morning, a sunny March morning. The light is coming through the narrow window of the hospital room I'm sitting in! I'm trying to move, but I feel the tiredness and pain in every part of my body. None of it matters compared to the joy that fills up my heart! It's hard to describe in words the fulfilment inside of me. It's like I'm the richest person on earth!

The door opens with a slight creak. The lady in the white coat, who had just entered the room, walks toward my bed.

"You are the little boy's mother, isn't it?"

I nod affirmatively. I don't get to say something, because the lady continues with a gentle voice.

"I want to tell you something about the baby. You know... He is not well..."

And from here on, I could see how her lips were moving, but I couldn't hear anything anymore. The ceiling seems to collapse on me. The emotions began to flood my body while my mind was trying to understand what's going on.

E luni, ziua din săptămână în care trebuie să ne motivăm mai mult ca niciodată. Ziua în care ne setăm să fim mai productivi, să ne atingem obiectivele. Să facem tot ce ține de noi ca la sfârșit de săptămână să culegem roadele. Bine, asta într-o zi obișnuită de luni, nu când momentul nașterii e așa de aproape.

Pentru mine e încă o zi în care mă odihnesc mai mult, așteptând cel mai emoționant moment din viață!

Burta crește tot mai mare și mai grea. De ceva timp îmi leg o eșarfă în jurul ei să o susțină și să îmi dea libertate de mișcare! Da, așa prin casă, că altfel aș avea viteza și grația unui melc.

Astăzi nu am prea multe de făcut, nici nu planificasem

ceva specific. Așa că aleg să trag un pui de somn după amiază! Încerc să aplic vorbele mamei din întreaga lume: *odihnește-te acum cât poți, pentru că după ce vine bebele, n-o să mai ai ocazia!* Eih, sună bine! Hai să vedem dacă îmi și iese.

Nu trece mult timp și simt cum tot corpul mi se relaxează sub plapuma grea a somnului. Ce bineee e! Gândurile mele sunt în pace pentru că totul este pregătit: bagajul făcut, mama la noi ca să fim siguri că putem face față situației, soțul la un telefon scurt distanță! Presimt că mâine micuțul o să vină! Nu e data nașterii estimată de medic, deci s-ar putea să fie doar emoțiile mele. Oricum sunt aproape de termen și de acum încolo, copilașul ar putea veni în orice moment.

Ah, trebuie să merg la baie. Mă ridic din pat, dar nu apuc să fac nici un pas. Dintr-o dată, simt o avalanșă de apă ce curge în jos pe picioarele mele. Asta nu era în plan. Pe moment, nu știu ce să fac, e ceva nou... ce se întâmplă?

It's Monday, the day of the week when we need to motivate ourselves more than ever. The day we set ourselves to be more productive and achieve our goals. To do everything to reap the fruits at the end of the week! Well, this happens on a typical Monday, but not when the moment of birth is so close.

For me, it's another day when I get to rest more, waiting for the most exciting moment of my life! My belly is growing bigger and heavier. For some time now, I have tied a scarf around it to support it and to give me freedom of movement! Yes, this way, I manage to move through the house; otherwise, I would have the grace and speed of a snail!

Today there's not much to do; I had planned nothing specific. So I decided to take a nap after lunch! I try to apply the words of mothers worldwide: "Rest now while you can because after the baby comes, you won't have the chance"! Good advice! Let's see if it works.

Not much time passes, and I feel how my body relaxes under the heavy duvet of sleep. That's sooo good! My thoughts are at peace because everything is ready: the luggage is packed, mom is here to help us to make sure we can handle the situation, and my husband is just a phone call away! I feel that tomorrow the little one will come! It's not the due date, and it might just be my emotions. Anyway, I'm close to term, and the baby could come at any time from now on.

Ohhh, I have to go to the bathroom. I stand up, but I do not get to take any steps. Suddenly, I feel an avalanche of water flowing down my legs! Unexpected situation!

At the moment, I don't know what to do; this is something new... what's going on?

